

POSTANOWIENIE

Dnia 13 maja 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	<u>SSA Andrzej Struzik</u>
Sędziowie:	SA Jerzy Bess SA Piotr Rusin

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 13 maja 2013 r.

w Krakowie

sprawy z powództwa A. Ś.

przeciwko Towarzystwu (...) S.A. w W.

o zapłatę

na skutek strony pozwanej

na orzeczenie o kosztach procesu zawarte w punkcie III wyroku Sądu Okręgowego w Nowym Sączu z dnia 18 lutego 2013 r. sygn. akt I C 1179/09

p o s t a n a w i a:

- 1. zmienić punkt III zaskarżonego wyroku w ten sposób, że znieść wzajemnie między stronami koszty procesu;***
- 2. oddalić zażalenie w pozostałej części;***
- 3. znieść wzajemnie między stronami koszty postępowania zażaleniowego.***

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 18 lutego 2013 r. Sąd Okręgowy w Nowym Sączu zasądził do pozwanego na rzecz powódki zadośćuczynienie w kwocie 30.000 zł, oddalił powództwo w pozostałej części, to jest co do kwoty 120.000 zł, zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 2.417 zł tytułem kosztów procesu oraz nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 986,04 zł tytułem kosztów sądowych.

Uzasadniając zawarte w tym wyroku orzeczenie o kosztach procesu sąd I instancji wskazał, że o kosztach tych orzekła na podstawie art. 100 k.p.c. kierując się zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, albowiem powództwo okazało się zasadne, natomiast wysokość zadośćuczynienia zależała w znacznej mierze od oceny sądu. Stąd przyznano powódce zwrot kosztów wynagrodzenia pełnomocnika w oparciu o wartość uwzględnionego roszczenia.

Zawarte w ww. wyroku orzeczenie o kosztach procesu między stronami zaskarżył zażaleniem pozwany zarzucając naruszenie art. 100 k.p.c. i wnosząc o jego zmianę poprzez zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów

zastępstwa procesowego ewentualnie jego uchylenie i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania a także zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie jest częściowo zasadne.

Przepis art. 100 k.p.c. zezwala sądowi na włożenie na jedną stronę wszystkich kosztów procesu, pomimo częściowego uwzględnienia powództwa, gdy określenie należnej sumy zależało od uznania sądu, jednak jest to wyjątek od zawartej w tym przepisie zasady wzajemnego zniesienia kosztów lub ich proporcjonalnego rozliczenia. Zważyć trzeba, że alternatywa zawarta w zdaniu pierwszym art. 100 k.p.c. przemawiałaby przeciwko zniesieniu kosztów procesu między stronami w przypadku uwzględnienia powództwa tylko w 20%, a z reguły w takim wypadku zasadnym byłoby proporcjonalne rozliczenie tych kosztów. Stąd, jakkolwiek sytuacja, gdy określenie należnej sumy zależy od uznania sądu, może prowadzić do włożenia obowiązku zwrotu całości kosztów procesu na jedną stronę, to jednak przy istotnej dysproporcji pomiędzy kwotą dochodzoną i zasądzoną z reguły nie będzie zasadne obciążenie całością kosztów procesu strony, która wygrywa proces w przeważającej części. Trafnie przy tym strona pozwana podnosi, że poniosła w pełnej wysokości koszty sądowe, którymi sąd I instancji powódki nie obciążył, pomimo możliwości ich ściągnięcia z zasądzonego roszczenia. W konsekwencji trzeba przyjąć, że wprowadzenie możliwą była modyfikacja zasady proporcjonalnego rozliczenia kosztów, jednakże w takim wypadku nie powinna ona wykraczać poza wzajemne zniesienie tych kosztów pomimo, że powódka uległa w przeważającej części.

Z tych przyczyn, na podstawie art. 397 § 2 w zw. z art. 386 § 1 k.p.c. należało częściowo uwzględnić zażalenie i zmienić zaskarżone orzeczenie znosząc koszty procesu pomiędzy stronami w oparciu o art. 100 k.p.c., a na podstawie art. 397 § 2 w zw. z art. 385 k.p.c. w pozostałej części zażalenie oddalić.

Koszty postępowania zażaleniowego zniesiono wzajemnie na podstawie art. 100 k.p.c.